

Leader 100 w praktyce - jak skutecznie zachęcać dzieci do pracy nad sobą

Wywiad z siostrą Beatą Kowalską, wychowawcą klasy 6a ze Szkoły Podstawowej nr 6 Sióstr Niepokalanek na warszawskim Ursynowie.

- *Leader100: Leader100 to program rozwoju kompetencji i nawyków. Od jak dawna jest realizowany w szkole na warszawskim Ursynowie i w ilu klasach?*

Siostra Beata Kowalska: Pracę z Programem rozpoczęliśmy we wrześniu 2012 roku, więc mamy roczne doświadczenie pracy w dwóch klasach piątych.

- *L100: Czy dzieci chętnie uczestniczą w Programie? Jak można je zachęcać w pracę nad sobą?*

s. B.K.: Dzieci są zainteresowane ofertą Programu. Niejednokrotnie same przypominają, że zbliża się termin „zmierzenia się” z nową kompetencją. Wyczekują na godziny wychowawcze, gdzie chętnie dyskutują przy omawianiu konkretnych kompetencji, odgrywają scenki darmowe, pracują w grupach. Aktywnie włączają się współtworząc gazetki w klasie, gdzie umieszczają podstawowe informacje oraz swoje klasowe przemyślenia na temat kompetencji i nawyku z danego miesiąca. Zachętą do dalszej pracy jest dostrzeganie przez wychowawcę czy też inne dzieci z klasy małych sukcesów. Kluczową rolę w motywacji odgrywa wspierająca postawa wychowawcy i rozmowa z dzieckiem.

- *L100: Co, zdaniem siostry, jest największą wartością tego Programu?*

s. B.K.: Program jest uporządkowany, skupiony na wartościach, jego treści przenikają się w poszczególnych miesiącach i dotyka wielu płaszczyzn. Pozwala młodemu człowiekowi refleksyjnie i twórczo spojrzeć w głąb siebie, żeby ujrzeć prawdę: dostrzec i rozwinąć to, co już jest piękne oraz pracować i doskonalić to, co wymaga przełamania siebie w pewnych dziedzinach życia.

- *L100: Czy Program ułatwia pracę wychowawczą realizowaną przez szkołę?*

s. B.K.: Tak. Program bardzo dobrze wplata się w program wychowawczy szkoły oparty na 4 zasadach bł. Matki Marceliny Darowskiej – patronki szkoły. Pierwsza zasada: „Bóg wszystkim, przez wszystko do Boga”, druga zasada: „Bóg nas stworzył Polakami”, trzecia zasada: „Wierność obowiązkom” i czwarta zasada: „Nauczyć dzieci myśleć”.

- *L100: W Programie niezmiernie ważne jest zaangażowanie wychowawcy. Czy ma siostra jakieś praktyczne wskazówki dla innych wychowawców, którzy realizują Program Leader100?*

s. B.K.: Jak już wcześniej wspomniałam rola czujnego, dyskretnego i wspomagającego wychowawcy jest bardzo istotna, ponieważ pozwala na zdobycie zaufania u dziecka, jego otwarcia i często powierzania wychowawcy spraw, które są ważne w prowadzeniu danego dziecka. Potrzebna jest również systematyczność, sumienność i konsekwencja podjętych działań.

- *L100: Rodzice w dzisiejszych czasach są bardzo zabiegani. Jak udaje się szkole wciągać ich do Programu i pracy wychowawczej nad dzieckiem?*

s. B.K.: Współpraca z Rodzicami układa się różnie. Część jest bardzo zaangażowana, a druga część potrzebuje mobilizacji. Rodzice otrzymują e-mailowe przypomnienia o rozpoczynającej się kompetencji na dany miesiąc. Często są to zachęty, żeby np. przeczytać konkretny fragment artykułu z Akademii Arystotelesa. Sprawy dotyczące Programu są również poruszane na zebraniach klasowych,

na których Rodzice mają możliwość wypowiedzenia się w kwestii przydatności i funkcjonowania Leader100.

- L100: Jak nauczyciele innych przedmiotów mogą pomagać w Programie? Jakie są doświadczenia siostry na tym polu?

s. B.K.: Ważne jest, żeby nauczyciele zapoznawali się z materiałami umieszczonymi na stronie, aby wspomóc pracę wychowawcy i samych dzieci. W tym celu umieszczałam w pokoju nauczycielskim informacje dla nauczycieli o zadaniach, które realizując na swoich zajęciach w danym miesiącu pomogą w całościowym objęciu dzieci. Dzięki temu Nauczyciele w naszej szkole byli zorientowani nad czym pracujemy i wdrażali pracę nad danymi nawykami i kompetencjami na lekcjach.

- L100: Na koniec pytanie: czy - jako wychowawca klasy - zauważa siostra jakieś pozytywne zmiany na lepsze u swoich podopiecznych, uczestniczących w Programie?

s. B.K.: U niektórych są to bardzo widoczne zmiany, np. porządek. Są obszary gdzie dziecko potrzebuje więcej czasu. Są też kompetencje, które odpowiadają w pracy bardziej, a inne mniej. Same dzieci w rozmowach podkreślały, co jest dla nich ważne i nad czym bardziej się skupiały.

- L100: Serdecznie dziękuję za rozmowę.